

MARI CLASICI AI LITERATURII UNIVERSALE

Inspirată de romanul lui
HERMAN MELVILLE

MOBY DICK

ADAPTAREA TEXTULUI: *Altea Villa*

ILUSTRĂȚII: *Domenico Russo*

TRADUCERE: *Ștefania Iordan*

NICULESCU **kids**

CUPRINS

A stylized illustration of waves in various shades of blue and green. A prominent wave on the left is a vibrant green and curls upwards. In the lower-left corner, a green beam of light, resembling a lighthouse beam, shines across the water, dotted with small white stars. The background is a pale yellow, suggesting a bright sky or sun.

CAPITOLUL 1 LA HANUL BALENEI

P. 5

CAPITOLUL 2 NAVA PEQUOD

P. 17

CAPITOLUL 3
VÂNĂTOAREA

P. 29

CAPITOLUL 4
OBSEȘIA LUI AHAB

P. 39

CAPITOLUL 5
BĂTĂLIA FINALĂ

P. 47

CAPITOLUL 1

LA HANUL BALENEI

Spuneți-mi Ismael.

Cu mulți ani în urmă, m-am trezit cu foarte puțini bani în buzunar, dar mai ales cu o dispoziție proastă – atât de proastă, încât nu am văzut altă soluție decât să plec pe mare.

Ori de câte ori mi se întâmpla să mă simt așa, nu-mi rămânea altceva de făcut decât să mă îmbarc pe o navă... însă nu ca un simplu pasager care își cumpără un bilet și se instalează într-o cabină, ci ca un marinar umil, plătit prost pentru munca lui de zi cu zi pe punte și înăuntrul corabiei. Era felul meu de a străbate luni la rând oceanele lumii, neavând în față decât orizontul.

Așa că am părăsit Manhattanul și m-am îndreptat spre New Bedford*, locul de unde vapoarele porneau spre insula Nantucket. Hotărâsem că acolo mă voi alătura echipajului unei baleniere**. Când am ajuns la New Bedford era deja noapte și, după ce am pierdut și ultima legătură spre destinația mea, mi-am numărat foarte puținii bani pe care îi mai aveam și am început să-mi caut un loc unde să stau peste noapte.

* Oraș din comitatul Bristol, aflat în statul american Massachusetts. (*n. red.*)

** *Balenieră* – ambarcațiune echipată special pentru vânătoria de balene. (*n. trad.*)

În oraș, hanurile nu erau deloc puține, însă toate mi s-au părut prea luminoase și prea vesele pentru buzunarele mele goale. Am colindat mult, până când m-am pomenit în fața unei construcții joase și întunecate, neprimitoare și strâmbe. Deasupra ușii atârna o firmă urâtă, pe care scria „Hanul Balenei”. Mi-am făcut mult curaj și am intrat, știind foarte bine că aceasta era singura mea șansă de a dormi peste noapte la adăpost. Proprietarul hanului s-a apropiat imediat de mine: îl chema Peter Coffin și m-a poftit, împreună cu alți marinari, într-o sală de mese în care focul din șemineu era stins, iar frigul pătrundea din toate părțile. Pereții erau acoperiți cu tot felul de harpoane – unelte în formă de lance folosite la vânătoarea de balene –, iar în centru atârna un tablou înnegrit de vreme, în care

se mai putea distinge silueta unui cașalot* uriaș, surprins în mijlocul valurilor, în timp ce-și arunca jetul de apă.

După ce am mâncat, în ciuda frigului din încăpere, i-am cerut stăpânului hanului să-mi ofere un pat pentru o noapte.

— Îmi pare rău, băiete! mi-a spus el. Nu am liber nici măcar un fotoliu. Toate camerele sunt deja ocupate.

Văzându-mi dezamăgirea, hangiului i-a venit o idee:

— Doar dacă nu te mulțumești să împarți patul cu un harponier. Acum este în oraș, încearcă să vândă câteva capete (de om) îmbălsămate, dar în curând se va întoarce. Nu-ți face griji! Este un tip de treabă.

* Mamifer din mările calde, asemănător cu balena, caracterizat prin dezvoltarea mare a capului și prin prezența dinților pe falca inferioară. (n. red.)

